

ΣΟΦΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ

ΝΙΟΒΡΗΣ 2009

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 264

ΤΙΜΗ €1

ΤΙΜΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ €2

ΟΧΙ ΣΤΟΝ
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ
ΝΑΙ ΣΤΗΝ
ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ
MİLLİYETÇİLİĞE
HAYIR
YENİDEN
BİRLEŞMEYE
EVET

ΩΡΑ ΛΥΣΗΣ

Όχι υποταγή στους εθνικιστές

ÇÖZÜM ZAMANI

Milliyetçilere
bağlılığa
hayır!

Μείωση θητείας ή «φυγοστρατία»;

Η υλοποίηση της προγραμματικής θέσης της κυβέρνησης Χριστόφια για μείωση της στρατιωτικής θητείας στους 19 μήνες, ως γνωστόν προσέκρουσε στην άρνηση των κομμάτων ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ και ΔΗΣΥ κατά τη συζήτηση του θέματος στη Βουλή. Και τα τρία κόμματα επικαλέστηκαν κυρίως το επιχείρημα ότι η μείωση της θητείας όπως προτείνεται πλήττει δήθεν το αξιόμαχο της Εθνικής Φρουράς, ενώ από την όλη τοποθέτηση του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ φάνηκε ξεκάθαρα ότι στην πραγματικότητα δεν ευνοούν καμιά μείωση της θητείας.

Έτσι, η κυβέρνηση υπαναχώρησε από τη διακηρυγμένη προεκλογικά θέση της, ενώ λίγους μήνες πρόσφατα και με αφορμή τη συζήτηση για τους αυξανόμενους αριθμούς «φυγοστρατίας» ο ίδιος ο υπουργός Άμυνας δήλωσε ότι εφόσον υπάρχει «το καρκίνωμα της φυγοστρατίας δεν πρέπει να γίνονται σκέψεις για μείωση της στρατιωτικής θητείας». Είναι ουτοπία, λέει, να το σκέφτεται κανείς ενόσω η Ε.Φ. αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα με έναν στους πέντε υποψήφιους κληρωτούς να φυγοστρατεί.

Βεβαίως, ούτε ο υπουργός Άμυνας ούτε και τα «πατριωτικά» κόμματα μπήκαν στον κόπο να μας πουν γιατί ένας στους πέντε φυγοστρατεί. Ούτε βέβαια ποια άποψη έχουν για τη θητεία στην Ε.Φ. οι υπόλοιποι τέσσερις που κατατάσσονται.

Δεν ξέρουμε αν οι εν λόγω πολιτικοί γνωρίζουν πώς σκέφτονται οι υποψήφιοι κληρωτοί για τα δύο χρόνια που καλούνται να προσφέρουν στην πατρίδα, αλλά αν ρωτήσουν τους ίδιους είμαστε

σίγουροι πως θα πάρουν άκρας ενδιαφέρουσες απαντήσεις. Αντί όμως να το κάμουν αυτό, προσπαθούν να στρέψουν όσους κατατάσσονται και γενικότερα την κοινωνία ενάντια σε όσους δεν κατατάσσονται. Παρακάμπτοντας τα αίτια της «φυγοστρατίας» ψάχνουν για πιο αυστηρές διαδικασίες και άλλες εναλλακτικές θητείες, πιστεύοντας πως έτσι θα πειθαναγκάσουν την «ατίθαση» νεολαία να «συμμορφωθεί». Ποια είναι όμως τα επιχειρήματα όσων υπερασπίζονται τη συνέχιση

αυτής της παράλογης θητείας και γενικότερα την ύπαρξη και περαιτέρω ενίσχυση της Εθνικής Φρουράς; Γνωρίζοντας ότι το στρατιωτικό ισοζύγιο με την Τουρκία είναι σε βάρος της όποιας στρατιωτικής

ισχύος της Ε.Φ., καταφεύγουν στο επιχείρημα ότι τάχα το αξιόμαχο της Ε.Φ. ενισχύει τη θέση της ε/κυπριακής πλευράς στις πολιτικές προσπάθειες για λύση του Κυπριακού (π.χ. συνομιλίες), διατηρεί ψηλά το φρόνημα και το αίσθημα ασφάλειας των Ε/Κυπρίων και ότι όσο υπάρχει κατοχή είναι απαραίτητη η συντήρηση και η ενίσχυση της Εθνικής Φρουράς. Επιχειρήματα διάτρητα που κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει στα σοβαρά, παρά μόνο μέσα στα πλαίσια μιας πατριωτικής ρητορείας που απευθύνε-

ται στα αισθήματα ανασφάλειας του πληθυσμού λόγω της αβέβαιης έκβασης στο Κυπριακό. Γιατί, ποιος μπορεί να πειστεί ότι η τουρκική πολιτική στο Κυπριακό καθορίζεται έστω και στοιχειωδώς από την ύπαρξη ή όχι της Ε.Φ. ή ότι η διατήρηση ή όχι του αξιόμαχου της Ε.Φ. μπορεί με οποιονδήποτε τρόπο να αποτρέψει ενδεχόμενη στρατιωτική σύγκρουση;

Ύστερα από 50 χρόνια Κυπριακού, είναι πασιφανές πως η διατήρηση ε/κυπριακού στρατού ούτε εδάφη μπορεί να προστατέψει, αλλά ούτε και στο πολιτικό επίπεδο μπορεί να προσφέρει.

Αντίθετα, πρόκειται απλώς για ένα μπλοκ εξουσίας με ευνοούμενους προνομιούχους και παρατρεχάμενους, που συντηρείται κατασπαταλώντας εκατομμύρια κάθε χρόνο από το υστέρημα του εργαζόμενου, αλλά και αφαιρώντας από τη νεολαία πολύτιμο κοινωνικό χρόνο. Την ίδια ώρα, αποτελεί και καταφύγιο για τον κάθε πατριδοκάπηλο πολιτικάντη που αναπολεί τους «ένδοξους» καιρούς της «ηθικής και εθνικής διαπαιδαγώγησης».

Το δίλημμα, λοιπόν, δεν είναι μείωση της θητείας ή «φυγοστρατία» και «στρατευμένοι» εναντίον «φυγόστρατων», αλλά ολοκληρωτική απαλλαγή από τη θητεία ή συνέχιση αυτής της σαθρής και παράλογης κατάστασης.

Γ.Κ.

Μπροστά στην οικονομική κρίση

Η κρίση που μαστίζει την παγκόσμια οικονομία εδώ και ενάμιση τουλάχιστον χρόνο δεν φαίνεται τελικά να αφήνει άθικτη την κυπριακή οικονομία. Η θέση της Κύπρου που τη μετατρέπει σε διεθνές εμπορικό κέντρο, το μικρό της μέγεθος και οι ψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που πετύχαινε τα τελευταία χρόνια με ποσοστά ανεργίας γύρω στο 3% (ουσιαστικά ανύπαρκτη σύμφωνα με τις καπιταλιστικές λογικές) έκανε πολλούς να πιστεύουν ότι η κυπριακή οικονομία θα μπορούσε και τώρα όπως και σε προηγούμενες διεθνείς κρίσεις να αποφυγει τις επιπτώσεις και να συνεχίσει την πορεία και ρυθμούς ανάπτυξης που πετύχαινε τα τελευταία τουλάχιστον 20 χρόνια.

Φαίνεται όμως ότι η αύξηση του μεγέθους του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος ως αποτέλεσμα της συνεχούς ανάπτυξης των προηγούμενων δεκαετιών και στο ότι κτίστηκε μια οικονομία ιδιαίτερα ανοικτή προς το διεθνές εμπόριο και τον τουρισμό (ακόμα και η ανάπτυξη του οικοδομικού τομέα τα τελευταία χρόνια βασιζόταν σημαντικά και αυτή στην εξωτερική ζήτηση) φέρνει σήμερα την κυπριακή οικονομία να είναι

πιο ευάλωτη και ευαίσθητη από τις εξωτερικές πιέσεις και διεθνείς κρίσεις όπως είναι η τωρινή.

Ιδιαίτερα το ότι το τουριστικό προϊόν και σημαντικό μέρος από τη ζήτηση κατοικιών εξαρτιόταν σημαντικά από τους Άγγλους (περίπου το 50%) ήταν αναπόφευκτο με την κρίση που μαστίζει την Αγγλία να επηρεαστεί άμεσα και η κυπριακή οικονομία. Μπορεί οι επιπτώσεις από τη διεθνή κρίση να εμφανίζονται ετεροχρονισμένα στην Κύπρο, όμως ήδη άρχισε να δείχνει τα δόντια της και εδώ. Η ανεργία ήδη ακουμπά σχεδόν το 6% που είναι το διπλάσιο ποσοστό από αυτό που μας συνήθισε τις τελευταίες δεκαετίες. Ο οικοδομικός τομέας βρίσκεται σε κατάσταση ημιπαράλυσης και ο τουρισμός ήταν πέραν του 15% μειωμένος σε σχέση με την περσινή χρονιά, οι δε μεγάλες επενδύσεις που αναμένονταν από τους σείχηδες (σύμφωνα με την κυβέρνηση) φαίνεται να αποδεικνύονται όνειρα. Η δε εσωτερική ζήτηση για οποιαδήποτε αγαθά είναι πιο χαμηλά παρά ποτέ.

Μπροστά στην κατάσταση με την οποία σήμερα βρίσκεται αντιμετώπιση η κυπριακή οικονομία, η κυβέρνηση αδυνατεί να πάρει δραστικά μέτρα

και γενικά πάσχει από έλλειψη οράματος και πρωτοβουλιών, εναποθέτοντας όλες τις ελπίδες στον ιδιωτικό τομέα και στην καλή του θέληση. Την ίδια ώρα που έχει αποδειχτεί με τον πιο τραγικό τρόπο ο καταστροφικός ρόλος του ιδιωτικού τομέα σε σχέση με τη σημερινή διεθνή κρίση. Θα μπορούσε η κυβέρνηση με ένα τολμηρό πλάνο επενδύσεων, κύρια σε έργα υποδομής αλλά και σε παραγωγικούς τομείς, να δώσει σημαντική ώθηση στην παραγωγή και στην απασχόληση.

Αντί αυτού, εδώ και έναν τουλάχιστο χρόνο εκλιπαρεί τις τράπεζες για να δώσουν φτηνό χρήμα στην αγορά εξασφαλίζοντάς τους ταυτόχρονα δισεκατομμύρια από την Ευρωπαϊκή Ένωση με ελάχιστο επιτόκιο, χωρίς ούτε και αυτό να καταφέρνει σκοντάφτοντας στη βουλιμία των τραπεζών για υπερκερδή μεσοσύσης της κρίσης. Ακόμα και τα έργα που εξήγγειλε για την επόμενη περίοδο δεν ξεφεύγουν από τους προγραμματισμούς που προϋπήρχαν της κρίσης, με ίσως κάποια αναιμική επίσπευση των χρονοδιαγραμμάτων υλοποίησής τους.

Με μια αποφασιστική κυβέρνηση και δη αριστερή όπως η σημερινή, η Κύπρος θα έπρεπε να είναι ένα εργο-

τάξιο με επενδύσεις σε τομείς όπου χλωαίνει η κοινωνία, όπως νοσοκομεία, σχολεία και πανεπιστήμια έτσι που να εξασφαλιστεί υγεία και παιδεία για κάθε κάτοικο του νησιού και σε κάθε βαθμίδα. Επίσης, κατοικία για τον καθένα θα έπρεπε να συμπληρώνει το βασικό τρίπτυχο αυτής της κυβέρνησης.

Ακόμα ο εξωραϊσμός των πόλεων και η μετατροπή τους σε σύγχρονους οικισμούς (τα τρία τέταρτα των δρόμων της Λευκωσίας αντί πεζοδρόμια έχουν ακόμα αυλάκια) θα έδινε μια άλλη ποιότητα ζωής.

Όλα αυτά τα έργα θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν από τη φορολόγηση των υπερκερδών, την πάταξη της φοροδιαφυγής και αποφυγής, τη φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας και των κερδών της, αλλά ακόμα και από δάνεια στην προοπτική του ότι αυτά θα πήγαιναν σε παραγωγικές επενδύσεις και θα έσπρωχναν την οικονομία σε μια τροχιά ανάπτυξης με πολλαπλάσιες ευεργετικές επιπτώσεις συνολικά για την κοινωνία, το βιοτικό της επίπεδο και την ποιότητα ζωής της.

Μ.Ζ.

σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

Φοιτητικά διδάκτρα

Η εκμετάλλευση των φοιτητών στα ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν έχει όρια. Εκμεταλλεζόμενα από τη μια τη δίψα της νεολαίας για μάθηση και για ένα πτυχίο που ονειρεύονται να τους ανοίξει έστω και μια μικρή πόρτα σ' αυτή την εξοντωτικά ανταγωνιστική κοινωνία και από την άλλη το παράθυρο που τους αφήνει σήμερα ο νόμος όπου κανένας έλεγχος δεν ασκείται τώρα, επιβάλλουν την πληρωμή διδασκτρών που σε καμιά άλλη χώρα της Ευρώπης δεν συμβαίνει, ακόμα και στην πάλα ποτέ ακριβή παιδεία στα αγγλικά πανεπιστήμια. (Οι φοιτητές εδώ πληρώνουν περίπου τα διπλάσια διδάκτρα από ό,τι στα αγγλικά). Με το δίκαιο τους οι φοιτητές ξεσηκώνονται και οργανώνουν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας με απαίτηση την άμεση μείωση των διδασκτρών και το σταμάτημα της ληστρικής επιδρομής ενάντια στους νέους από κάποιους που σήμερα βλέπουν τη μάρφωση σαν άλλο ένα εμπόρευμα κατάλληλο για τη συσσώρευση υπερκερδών.

Ταυτόχρονα, επείγει η άμεση κατάθεση και ψήφιση του τροποποιητικού νομοσχεδίου που έχει ετοιμάσει το Υπουργείο Παιδείας που φιλοδοξεί να βάλει κάποιο έλεγχο και φρένο στην ασυδοσία των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Αντικατοχικός αγώνας και πρωτόκολλο

Τη μήνιν της Λευκωσίας (κυβέρνησης και κομμάτων) προκάλεσαν οι δηλώσεις του Νταβούτογλου πρόσφατα στις Βρυξέλλες, ότι δηλαδή η Τουρκία δεν πρόκειται να εφαρμόσει το πρωτόκολλο τελωνειακής ένωσης αν δεν λυθεί το Κυπριακό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να δέχεται το συνεχή εμπαιγμό της Τουρκίας, κραυγάζουν για να τους ακούει ο κόσμος της ενδοχώρας.

Κι όμως για τους Ευρωπαίους δεν υπάρχει κανένας εμπαιγμός γιατί αυτοί ξέρουν πολύ καλά ότι η Κυπριακή Δημοκρατία όπως εγκαθιδρύθηκε το '60 δεν αντιπροσωπεύεται σήμερα από τους Ε/κύπριους και ούτε θα μπορούσε να αναγνωριστεί από την Τουρκία ενόσω παραμένει άλλο το Κυπριακό.

Αν για δεκαετίες μετά το '74 και μέχρι το δημοψήφισμα του 2004 αναγνωρίζονταν διεθνώς η Κυπριακή Δημοκρατία, έστω και αν διοικείται από τους Ε/κύπριους με όλα τα προνόμια να τα επωφελούνται μονομερώς, αυτό ίσχυσε γιατί η διεθνής κοινότητα ήταν πεισμένη ότι για την μη λύση του προβλήματος ευθυνόταν η τουρκική πλευρά, μια πραγματικότητα που άλλαξε άρδην με το δημοψήφισμα. Ούτε επίσης έχει το ηθικό έρεισμα ή ανάστημα κανείς από την ε/κυπριακή πλευρά να βάλει οποιαδήποτε εμπόδια στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας επειδή ο Τάσος και οι συν αυτό κορόιδεσαν τους Ευρωπαίους να τους δεχτούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την υπόσχεση της σίγουρης συναίνεσής τους για λύση του Κυπριακού.

Το τραγελαφικό όμως της όλης ιστορίας για τους απορριπτικούς και πατριώτες μας είναι ότι ο αντικατοχικός τους αγώνας έχει μετατραπεί σε παρακάλλο για την αναγνώρισή τους από την Τουρκία.

Η ζωή εν Τάφω

Οι σκηνές που παρακολουθούμε από τα μέσα ενημέρωσης πολύ συχνά όταν ένα φυσικό φαινόμενο (σεισμοί, τυφώνες, πλημμύρες κ.λπ.) συμβαίνει να χτυπά χώρες του Τρίτου Κόσμου, σε κάνουν να αγαναχτείς και να εξοργίζεσαι με τις πληγές που ανοίγονται και τα προβλήματα που συσσωρεύονται σε αυτές τις χώρες και στους λαούς τους σαν αποτέλεσμα της φτώχειας τους και της έλλειψης οποιασδήποτε υποδομής. Την ίδια ώρα οι πλούσιες χώρες του πλανήτη υποκριτικά δίνουν κάποια ψίχουλα σαν ελεημοσύνη (π.χ. η Αμερική λέει ότι θα δώσει 3 εκατομμύρια στην Ινδονησία, η οποία μετρά πάνω από 1200 νεκρούς) όταν μέσα στον τελευταίο χρόνο έχουν διοχετεύσει μερικές δεκάδες τρισεκατομμύρια δολάρια για να σώσουν μερικές τράπεζες από τη χρεοκοπία.

Κατσουρίδης και Λύση

Δύσκολη η λύση πριν από τον Απρίλη, μας λέει ο Κατσουρίδης μέσα από μακροσκελή συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα σε καθημερινή εφημερίδα, συγχρονισμένος με το τραγούδι «Οχι ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα» που έγραψε ο Τάσος και τραγουδά σήμερα ο Χριστόφιας. Μα ήδη σύντροφε μέχρι τον Απρίλη, αυτή η κυβέρνηση που η Αριστερά έδωσε τη μάχη για να την ανεβάσει στην εξουσία με την εντολή για λύση του Κυπριακού, θα κλείσει δύο και πλέον χρόνια. Το μεγάλο ερώτημα είναι: Δύο χρόνια μετά την άνοδο του Χριστόφια στην εξουσία δεν είναι αρκετά για να συζητηθούν και να βελτιωθούν δύο τρία πράγματα από το προηγούμενο σχέδιο όπως και η ίδια η Συνδιάσκεψη του ΑΚΕΛ ζητούσε λίγες μέρες πριν από το δημοψήφισμα; Ή μήπως περιμέναμε ότι πιθανή άνοδος του Ερογλου θα μας έβγαζε από τα σημερινά «αδιέξοδα» όπως για δεκαετίες συνέβαινε και με τον Ντενκτάς;

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΛΥΣΗΣ ΕΦΤΑΣΕ

Να μην αφήσουμε να τη σαμποτάρουν

Φαίνεται πως για άλλη μια φορά βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας συμφωνίας για λύση του Κυπριακού. Πίσω από τις σκληρές θέσεις των Χριστόφια και Ταλατ αρχίζει να διαφαίνεται μια πορεία σύγκλισης, μια πορεία ολοένα και πιο έντονης εμπλοκής του ΟΗΕ και της ΕΕ, μια πορεία προς αμοιβαίες κινήσεις από τις δύο πλευρές προς κοινές θέσεις.

Στο θέμα της διακυβέρνησης φαίνεται να κινούνται προς μια σαφώς βελτιωμένη θέση σε σχέση με το σχέδιο Αναν. Αν πράγματι συμφωνήσουν σε κοινή εκλογή Προέδρου και Αντιπροέδρου με κάποια μορφή σταθμισμένης συμμετοχής των κοινοτήτων θα έχουν κάμει ένα σημαντικό βήμα προς μια συναινετική διαδικασία εκλογής.

Τα «δύσκολα» θέματα, όπου ακόμα δεν φαίνεται να υπάρχει σύγκλιση είναι είτε χωρίς πραγματικό αντίκρισμα είτε κυρίως ψυχολογικής σημασίας. Το αν το νέο κράτος θα είναι μετεξέλιξη της Κυπριακής Δημοκρατίας ή αν θα είναι συνεταιρισμός δυο οντοτήτων είναι μόνο μια νομικίστικη συζήτηση χωρίς νόημα. Η ύπαρξη εγγυήσεων πολύ λίγο έχει να κάμει με την ικανότητα της Τουρκίας να επέμβει στην Κύπρο σε περίπτωση αστάθειας. Όσο για το περιουσιακό, όποια κι αν είναι η τελική συμφωνία είναι αμφίβολο αν θα αλλάξει πολλά πράγματα σε σχέση με το τελικό αποτέλεσμα και το ποσοστό αυτών που θα επιστρέψουν υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση.

Δεν είναι τυχαίο που η απορριπτική ορχήστρα έχει ήδη αρχίσει να δηλητηριάζει τις ψυχές των ανθρώπων. Τα απορριπτικά κόμματα (Δηκο, Εδεκ, Ευρωκο και Οικολόγοι) άρχισαν και πάλι να συντονίζονται και να υποσκάπτουν τις συνομιλίες, τα ΗΕ και την ΕΕ και να δημιουργούν αίσθημα κατάστασης πολιορκίας σε μια προσπάθεια να τρομοκρατήσουν το λαό και να τον κάμουν να αισθάνεται πως όποια λύση κι αν βρεθεί θα είναι αποτέλεσμα συνωμοσίας των πάντων ενάντια στον κυπριακό ελληνισμό. Στον χώρο αυτό σημαντική

θέση έχει και ο Αρχιεπίσκοπος που ως συνήθως μιλά πιο ξεκάθαρα από όλους ενάντια σε κάθε μορφή ομοσπονδιακής λύσης.

Οι απορριπτικοί έχουν στη διάθεσή τους υπολογίσιμο οπλοστάσιο: τα κανάλια του Αντένα και του Σίγμα, και τελευταία και

του Μέγκα, καθώς και το συγκρότημα του Φιλελεύθερου, της μεγαλύτερης σε κυκλοφορία εφημερίδας της Κύπρου, έχουν αφήσει πια τα προσχήματα και επιδίδονται σε μιας μεγάλης κλίμακας γκεμπελική προπαγάνδα ενάντια τόσο στην κυβέρνηση Χριστόφια όσο και στη λύση. Οι απίστευτες διαστρεβλώσεις και ψευτιές που μεταδίδουν και γράφουν καθημερινά μπορούν μόνο να συγκριθούν με τις διαστρεβλώσεις και τις ψευτιές με τις οποίες κατάφε-

ραν να μεταστρέψουν την πλειοψηφία του κυπριακού λαού στο δημοψήφισμα για το σχέδιο Αναν.

Ωστόσο, σήμερα δεν είναι το ίδιο εύκολο να περάσει το ψέμα-τους. Τότε ο Παπαδόπουλος συνειδητά υπέσκαπτε το σχέδιο Αναν την ίδια ώρα που στα λόγια το υποστήριζε. Σήμερα το πολιτικό μέλλον του Χριστόφια κρίνεται από το αν θα βρεθεί λύση στο Κυπριακό ή όχι. Μια αποφασιστική στάση υποστήριξης λύσης από τον Δημήτρη Χριστόφια μπορεί όχι μόνο να πετύχει θετικό αποτέλεσμα σε δημοψήφισμα αλλά να στηρίξει αποφασιστικά την εφαρμογή της συμφωνίας.

Το πρόβλημα είναι πως ο Χριστόφιας δεν φαίνεται να έχει την αυτοπεποίθηση να αντιμετωπίσει τους «συνεργάτες» του στην κυβέρνηση. Με τη μαλακή στάση του απέναντι στις απορριπτικές ανοησίες τους σκορπά την απογοήτευση στους υποστηρικτές της λύσης και δίνει την ευκαιρία στους εθνικιστές να σηκώνουν κεφάλι. Η λύση βρίσκεται πολύ κοντά, όμως ο κίνδυνος να την σαμποτάρουν είναι πραγματικός. Θα είναι εγκληματικό να τους αφήσουμε να το κάμουν.

Θέμος Δημητρίου

Liderlere destek olsak mı?

2000'li yılların başında gerçekleşen Kıbrıslı Türklerin kalkışması, adamızda yeni bir dönemin başlangıcı olmuştu. 30 yıllık bir Denktaş-UBP saltanatının sonunu getirmiş ve ilk kez büyük çoğunlukla hükümet "solcuların" eline geçmişti.

Ardından Hristofyas'ın başkan oluşu, birçok alanda umut havası estirmişti.

Ne de olsa eski "yoldaş"lardı. AKEL'i Kıbrıs'ın yegane komünist partisi olarak kabul eden ve Sovyet çizgisinin sarsılmaz askerleriydiler.

"Onlar bu işi çözerler" diye bakıyordu büyük bir çoğunluk. İdareyi ele aldıkları günden bu güne Yeşilirmak-Pirgo kapısının açılmasıyla ilgili gelişmeden başka dişe dokunur ortada hiç-bir-şey-yok! O da Köylülerin baskısı ve çabalarıyla, zorlamalarıyla.

Kuzeydeki hükümet değişikliğiyle büyük bir balon daha şişirildi ve sanki sol iktidar göreve gelmiş gibi birçok alanda "reform-devrim" yasaları geçirildi. Ama bu da geri tepti.

Demokrasi, eşitlik ve adalet gibi kavramların harcandığı-tüketildiği bir "sol" iktidarı dönemi de yaşandı ve bitti. Öyle kötü bir dönem yaşandı ki 40 yıllık UBP istenir aranır oldu ve nitekim yeniden tek başına "iktidara" geldi. Bu gün CTP dönemindeki uygulamalar gazete manşetlerinde "yolsuzluk" başlıklarıyla anlatılıyor. Kime neyi savunacaksınız! "İşte gördük solcuları da!" diye yanıtlanırsınız. Biz istediğimiz kadar "onlar solcu değildi diyelim... Nafile!

Bu kötü miras hepimizin, bundan kurtuluş yok. Liderlik üzerine bekliler onlarca kitap, yüzlerce makale okudunuz-okuduk.

Ne Faşist, Marksist, liberal, liderler... Nice gerilla liderleri, halk kurtuluş savaşları liderleri gördü bu yorgun gezegen. Ömrünü dağlarda savaşlarda, cezaevlerinde, işkencelerde geçirenler. Toplumlarını, insanlarını aldata aldata onlarca yıl sefalet içinde yaşatanlar... Onları avutarak "iale devirleri" yaşatanlar... Kimler geldi kimler geçti.

Buralarda dönem "solcu" liderler dönemi! Adı solcu, aslı milliyetçi liderler!

Koltuğa oturana kadar çözüm üstüne, Kıbrıs'ın geleceği üzerine atılan nutuklar, dağıtılan bildiriler, yazılan makaleler... Bini bir para! Statükocular çöplüğe gidecekti...

Kıbrıs barış adası olacaktı...

Neler, neler.

Şimdi görüşmeler yapılıyor, Talat-Hristofyas mı görüşüyor, yoksa Denktaş-Kipriyanu mu belli değil.

Liderlere yardımcı olalım, sorunu çözelim diyor birçok "aydın-yazar". Yardım edelim etmesine de nasıl ve neye yardım edelim. Ortada iyi niyetli, karşı tarafın haklarını da gözetken gerçekten barış için kafa kafaya vermiş iki lider yok ki! Görüntü çok kötü. Ne biri ne öteki bir milim geri adım atmıyor. Çevrelerindeki milliyetçi, statükocu cenahın kontrolundan çıkamıyorlar. Üstelik sağdan saldırıya uğradıklarında; daha da keskinleşerek birbirlerine karşı daha da katı durabiliyorlar. Boşuna çabalayıp duruyorlar. Umutlar tüketiliyor, yaklaşan cumhurbaşkanlığı seçimleri dolayısıyla eski IMF paketleri ısıtılıp ısıtılıp önümüze konuyor.

Talat şahinleşiyor, Eroğlu TC'nin kontrolundan milim ayrılmıyor. Bakalım, kim daha fazla yaranabiliyorsa o kazanacak elbet!

Sendikalar yine sokağa çıktı, göç yasalarına karşı eylemler başladı. Dönem eski dönem. Yani referandum öncesi statüko. Hükümete karşı gösterilen tepki aynı.

Denktaş gidene kadar gösterilen tepki Talat'a da gösterilecek mi?.. Meydanlarda çılgınlıklar ona karşı da yükselecek mi? Bu kafayla gider-seler... Ya rezil olacaklar ya da Osmanlı'ya vezir..

Aziz Ener

Νεορωμαϊκό Δίκαιο

Η Νεορωμαϊκή μας κοινωνία και το ρατσιστικό μας κράτος εκμεταλλεύονται εκατοντάδες χιλιάδες ξένους εργάτες οι οποίοι έχουν αντικαταστήσει τους Κύπριους στα περισσότερα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Αυτή η εκμετάλλευση των ξένων γίνεται χωρίς η κοινωνία μας να δίνει οποιοδήποτε δικαίωμα για παραμονή τους στην Κύπρο αν το επιθυμούν και είναι η επιλογή τους. Το κράτος μας σαν άλλα

πετρελαιο-Αραβικά κράτη όπου τα περισσότερα διατηρούν ακόμα μεσαιωνικά καθεστώτα, εκμεταλλεύονται την πιεστική ανάγκη αυτών των ανθρώπων για ένα κομμάτι ψωμί τους δέχεται μόνο με συμβόλαια με ημερομηνία λήξης προτού κλείσουν τα 5 χρόνια όπου αυτόματα θα δικαιούνταν παραμονή τους με βάση το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Είναι φυσικό πολλοί από όλες αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες που έρχονται με συμβόλαια να προσπαθούν με διάφορους τρόπους να παραμείνουν στη νήσο των Αγίων έστω και παράνομα. Μαζί και με άλλους οι οποίοι έρχονται είτε σαν τουρίστες και παρατείνουν τη διαμονή τους ή εισέρχονται μέσα από κρυφές διόδους και χωρίς τα συμβόλαια σύγχρονης δουλειάς, αποτελούν σύμφωνα με επίσημους υπολογισμούς γύρω στις 25.000 εργαζόμενους.

Όλοι αυτοί οι «παράνομοι» πριν λίγους μήνες, σε

συνθήκες ανάπτυξης, ήταν χρησιμότεροι όπως και οι νόμιμοι για την οικονομία μας. Σήμερα με την ύφεση μετατρέπονται ξαφνικά σε παράνομους που εξισώνονται με εγκληματίες ή κλέφτες που και αυτοί παρανομούν.

Μηδενική ανοχή στην παράνομη μετανάστευση, μας λέει ο πάντα φανφαρονικός Ομήρου.

Σκοτώστε τους θα λέγαμε εμείς.. γιατί αυτοί οι άνθρωποι ψάχνουν για ένα κομμάτι ψωμί το οποίο έντιμα (πιο έντιμα από πάρα πολλούς νεοκύπριους) θέλουν να βγάλουν μέσα από τη δουλειά τους

Το πόσο ευαίσθητο είναι το νεοκυπριακό μας κράτος και οι μηχανισμοί του φαίνεται και από το τελευταίο συμβάν με νεαρή αλλοδαπή η οποία κατήγγειλε βιασμό της και βρέθηκε στη φυλακή. Η αλλοδαπή (σύμφωνα με πληροφορίες είναι και έγκυος) κατήγγειλε βιασμό της λίγες μέρες πριν λήξει η άδεια παραμονής της. Αυτόματα κατέστη μάρτυρας κατηγορίας. Αρχικά ζήτησε να εγκαταλείψει την Κύπρο, ωστόσο πείστηκε από την ίδια την αστυνομία να παραμείνει μέχρι τη δίκη. Στο μεταξύ, αποτάθηκε στην Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης για ανανέωση της άδειας παραμονής της και εκεί τη συνέλαβαν για παράνομη παραμονή στο έδαφος της Δημοκρατίας.

Επρεπε να περάσουν μερικές εβδομάδες και μετά που πήρε δημοσιότητα το θέμα για να κινηθεί η Γενική Εισαγγελία και να αφαιρεθεί η νεαρή ελεύθερη.

Το ότι βρέθηκε αυτή η κοπέλα στη φυλακή (όπως και άλλα παρόμοια περιστατικά που συμβαίνουν με αλλοδαπούς) δεν αντανακλά απλά τη δυσκαμψία μιας γραφειοκρατίας που κινείται τυφλά με βάση το νεκρό γράμμα του νόμου, αλλά και την κουλτούρα που διακατέχει αυτούς τους μηχανισμούς -κουλτούρα ρατσισμού- όταν έχουν απέναντί τους αλλοδαπούς, ειδικά αν αυτοί έχουν λίγο πιο μελαψό χρώμα από εμάς.

M.Z.

Δαιμονοποίηση του Ιράν

Ο ι αποκαλύπτει τις τελευταίες μέρες του Σεπτεμβρίου για τον 'κρυφό' αντιδραστήρα στο Ιράν και οι έξω από κάθε αναλογία αντιδράσεις των Ομπάμα, Γκόρτον και Σαρκοζί, έγιναν αμέσως μετά την κατάθεση της έκθεσης του Νοτιοαφρικανού δικαστή Γκόλτστον σχετικά με την ισραηλινή επίθεση στη Γάζα τον περασμένο Δεκέμβριο. Μια έκθεση 600 σελίδων που αναφέρεται όχι μόνο για εγκλήματα πολέμου, αλλά και πιθανή διάπραξη εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Ο Γκόρτον δήλωσε ότι τα νέα ευρήματα που αφορούν το Ιράν προκάλεσαν «σοκ και θυμό σε ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα», αλλά δεν αναφέρθηκε καθόλου στην έκθεση του Νοτιοαφρικανού δικαστή. Στο ίδιο μοτίβο και ο Ομπάμα που μίλησε για «απειλή της σταθερότητας της περιοχής και του κόσμου» όχι από το Ισραήλ όμως, που αντιμετωπίζει κατηγορίες για πιθανά εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και με πλήρες εξοπλισμένο πυρηνικό οπλοστάσιο, αλλά από τον νέο πυρηνικό αντιδραστήρα του Ιράν που ό,τι και να συμβαίνει απέχει χρόνια από το να μπορεί να παράξει υλικό για πολεμικούς σκοπούς. Ο Νετανιάχου τέλος δήλωσε ότι «ο αγώνας ενάντια στο Ιράν θωρακίζει την πολιτισμένη ανθρωπότητα ενάντια στη βαρβαρότητα». Γίνεται προσπάθεια ξανά να δαιμονοποιηθεί το Ιράν. Όπως με τις πρόσφατες εκλογές όπου σύσσωμος ο δυτικός πολιτικός κόσμος και τα μέσα ενημέρωσης θρήνησαν για την 'κλεμμένη ψήφο' των Ιρανών, έτσι και τώρα δηλώνουν αποτροπιασμό για τις ιρανικές προθέσεις. Την ίδια ώρα που οι νεκροί στο Ιράκ, στην πλειοψηφία τους άμαχοι, έχουν ξεπεράσει το ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες. Την ίδια ώρα που οι νεκροί, και πάλιν στην πλειοψηφία τους άμαχοι, στο

Αφγανιστάν και Πακιστάν αυξάνονται με δραματικό τρόπο, σε έναν πόλεμο που κανένας δεν ξέρει πια γιατί διεξάγεται, σε έναν πόλεμο που δεν μπορεί πια να κρύψει από κανένα ότι μόνο του κίνητρο είναι η καθαρή και ωμή προώθηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Ο Ομπάμα, που εκλέγηκε για να σταματήσει τους πολέμους, ετοιμάζεται τώρα για τη μεγαλύτερη κλιμάκωση πολεμικών επιχειρήσεων στην ιστορία του Αφγανιστάν, παρόμοιας σε μέγεθος με τις επιχειρήσεις στο Ιράκ. Ξαναγίνεται προσπάθεια με έναν πολύ οργανωμένο τρόπο, όπως πολλές φορές στο παρελθόν, όπως στην περίπτωση της εισβολής στο Αφγανιστάν το 2001 και στο Ιράκ το 2003, και πιο πριν στον πόλεμο στον Κόλπο το 1991, να προετοιμαστεί η ανθρωπότητα και ειδικά ο ανεπτυγμένος κόσμος, να αποδεκτεί τα όποια σχέδια των ιμπεριαλιστών στη ρημαγμένη Μέση Ανατολή. Ξαναγίνεται προσπάθεια να ντυθούν τη στολή των σταυροφόρων στο κυνήγι του κακού και στην επιδίωξη των υψηλών ιδανικών της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο Ομπάμα, όμως, βλέπει συνεχώς τη δημοτικότητα του να μειώνεται, σε έναν πληθυσμό που χάνει την υπομονή του, τις περιουσίες του, τις δουλειές του, ενώ ο Γκόρτον της Βρετανίας βρίσκεται στα όρια του εξευτελισμού στις ψυχές της συντριπτικής πλειοψηφίας.

Μειώνονται οι επιλογές, γίνεται πιο δύσκολη η υλοποίηση των αποφάσεων των γενικών επιτελείων. Άλλο είναι πια το κοινωνικό πλαίσιο, άλλες οι εποχές.

Σ.Β.

Η προβοκάτσια στον Λιμνίτη

Η ακύρωση της διέλευσης Ελληνοκυπρίων προσκυνητών από το οδόφραγμα του Λιμνίτη για μετάβασή τους στην εκκλησία του Αγίου Μάμα, επισκίασε τις μέρες που ακολούθησαν τη σημασία του ιστορικού επιτεύγματος της απόφασης για διάνοιξη του συγκεκριμένου οδοφράγματος.

Υπάρχουν οργανωτικές ευθύνες της 'Επιτροπής Πύργου για το Άνοιγμα των Οδοφραγμάτων' για την αποτυχία του συγκεκριμένου εγχειρήματος. Οι ευθύνες όμως της Επιτροπής Πύργου, καθώς και της Επιτροπής Λήδρας και της 'Παγκύπριας Επιτροπής για το Άνοιγμα των Οδοφραγμάτων' εστιάζονται κύρια στο ότι αντιμετώπισαν την συγκεκριμένη μέρα με αφέλεια, επιτρέποντας την εκδήλωση προβοκάτσας.

Προβοκάτσας που υφάνθηκε τις μέρες πριν την εκδήλωση, έδωσε το στίγμα της και θα μπορούσε να αποφευχθεί αν οι επιτροπές είχαν πάρει τα

μηνύματα. Μηνύματα που ξεκάθαρα μπορούσαν να γίνουν αντιληπτά όταν ο κοινοτάρχης Πύργου ενεργώντας με προτροπές της ηγεσίας της ΕΔΕΚ, προετοίμαζε τον κόσμο της περιοχής να αρνηθεί να επιδείξει ή και να μεταφέρει ταυτότητες, ενάντια ακόμα και στις οδηγίες της κυβέρνησης.

Στη συμφωνία Ιάκωβου-Ναμί ξεκάθαρα συμπεριλαμβανόταν όρος για παράδοση ονομαστικών καταλόγων στους εκπροσώπους της τουρκοκυπριακής κοινότητας. Στα λεωφορεία όμως τελικά συμπεριλαμβανόταν άτομα που δεν ήταν στους καταλόγους, καθώς επίσης και δημοσιογράφοι του Αντένα που επιβιβάστηκαν την τελευταία στιγμή με σαφή πρόθεση να δημιουργήσουν προβλήματα.

Τις μέρες μετά την αποτυχία της διέλευσης φαινόταν ότι οι δυνάμεις της διχοτόμησης που έστησαν την προβοκάτσια είχαν επιτύχει να δυναμίσουν το θετικό κλίμα που επιτεύχθηκε μετά από την επιτυχή κατάληξη του κοινού αγώνα Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων της περιοχής Τηλλυρίας, που κράτησε τριάντισι χρόνια. Το αρνητικό κλίμα όμως αντέστρεψε η αποκάλυψη της προβοκάτσας, καθώς και η ανακοίνωση των Τουρκοκυπρίων της Επιτροπής Λιμνίτη που εξέφραζε τη λύπη της για τα γεγονότα και τη σαφή πρόθεσή της για συνέχιση του κοινού αγώνα με τις ελληνοκυπριακές επιτροπές μέχρι τη διάνοιξη όλων των οδοφραγμάτων.

Η ιστορική απόφαση Χριστόφια-Ταλάτ για διάνοιξη του συγκεκριμένου οδοφράγματος πρέπει να διαφυλαχτεί με κάθε θυσία. Απλοί άνθρωποι της περιοχής και ολόκληρης της Κύπρου είδαν σε αυτή την απόφαση, αλλά και στον κοινό αγώνα που οδήγησε σε αυτήν, μιαν άλλη προοπτική. Η επίτευξη κοινών στόχων στην προσπάθεια λύσης του Κυπριακού, στόχων που να μην έχουν ηττημένους απέκτησε για πρώτη φορά συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Η απόφαση για άνοιγμα του οδοφράγματος Λιμνίτη πρέπει να παραμείνει φάρος στην πορεία επίτευξης συνολικής λύσης.

Σ.Β.

ÇÖZÜM ZAMANI GELDİ SABOTE ETMELERİNE İZİN VERMEYELİM

Bir kez daha Kıbrıs sorununun çözümünün arifesine gelmiş gibi görünüyorum. Hristofyas ve Talat'ın katı tutumlarının arkasında bir uzlaşının, BM ve AB'nin daha etkin müdahalesinin ve her iki taraftan da ortak tezlere yönelen bir süreç ortaya çıkmaya başlamıştır.

Yönetim başlığına ilişkin olarak, Annan Planı'ndan daha iyi bir noktaya doğru ilerliyoruz gibi görünüyorlar. Eğer Başkan ve Başkan Yardımcısının her iki toplumun ağırlıklı oylarıyla seçilmesi gibi bir şekle ulaşmaları halinde, birleşik seçim sürecine doğru önemli bir adım atmış olacaklar.

Henüz üzerinde uzlaşma bulunmayan "zor" konular ise ya gerçekte öyle değildirler ya da psikolojik açıdan önem taşımaktadırlar. Yeni devletin Kıbrıs Cumhuriyeti'nin değişimi mi olacağı yoksa iki varlığın ortaklığı mı olacağı anlamsız hukuk dalaverelerinden

başlamışlardır. Bu cephe içerisinde, her türlü federasyon çözümüne karşı olduğunu daha net bir şekilde ortaya koyan Başpiskopos da yer almaktadır.

Retçiler silah olarak Antenna, Sigma ve son dönemlerde de Mega televizyon kanallarını, ayrıca Kıbrıs'ın en çok satan gazetesi olan Fileleftheros grubunu kullanarak, artık bahaneleri bırakmış ve gerek Hristofyas hükümeti gerekse çözüme karşı büyük çaplı acımasız bir kampanya başlatmışlardır. Her gün yazılan inanılmaz çarpıtmalar ve yalanlar sadece halkı Annan Planı'na karşı çevirdikleri referandum dönemindeki yalan ve çarpıtmalarla kıyaslanabilir.

Ancak günümüzde yalanlarının etkili olması o kadar kolay değildir. Referandumda olumlu, güçlü bir anlaşmanın uygulanması için destek veriyoruz..

başka bir şey değildir. Garantilerin varlığı az çok, bir karmaşa durumunda Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahale etme yetisiyle ilgilidir. Mülkiyet konusunda ise, nihai anlaşma her ne olursa olsun, Kıbrıs Türk idaresi altına döneceklerin sayısına ve nihai sonuca ilişkin ne kadar çok şeyi değiştireceği kuşkuludur.

Retçi orkestranın insanların ruhlarını zehirlemeye başlaması şans eseri değildir. Retçi partiler (DİKO, EDEK, EUROKO ve Çevreciler) yeniden koordine olmaya ve müzakereleri, BM'yi ve AB'yi sabote etmeye, her ne çözüm bulunursa bulunsun bunun Kıbrıs Helenlerinin aleyhine olanların komplosu olacağı şeklinde halkı korkutmak amacıyla öfke atmosferi yaratmaya

Sorun, Hristofyas'ın o dönemki gibi Annan Planı'nı sözde desteklerken aslında altını oyan Papadopoulos gibi olmamasıdır. Günümüzde Hristofyas'ın siyasi geleceği Kıbrıs sorununa çözüm bulunup bulunmayacağına bağlıdır. Sadece Dimitris Hristofyas'ın çözümü kararlı bir şekilde desteklemesi hükümetteki "ortaklarına" karşı durmasını sağlayabilir. Retçi saçmalıkları karşısında takınacağı yumuşak tavır çözüm destekçilerine hayal kırıklığı açılır ve milliyetçilerin baş kaldırmalarına sebep olur. Çözüm çok yakınımızdadır ancak çözümün sabote edilmesi tehlikesi de bir gerçektir. Bunu gerçekleştirmelerine izin vermemiz ağır bir suç olacaktır.

Themos Dimitriu

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΙΞΕΔ

Αστυνομία

Αίσιο τέλος είχε η προσπάθεια της αστυνομίας μας για πάταξη της παρανομίας στην παλιά Λευκωσία στις 24 του Σεπτεμβρίου του 21ο αιώνα. Συγκεκριμένα, οι νόμιμες δυνάμεις του κράτους εφοδιασμένες ελαφρά με περίστροφα, γκλοπς και χειροπέδες επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά σε υπέρμετρο αριθμό εχθρικών δυνάμεων, παράνομων και μη.

Αν και οι αλλοδαποί ήσαν οπλισμένοι, άγνωστο πώς, με προηγμένης τεχνολογίας τρόπους και φορούσαν αλεξίσφαιρες πιτζάμες, αναγκάστηκαν να στοιβαχθούν στις κλούβες για τα περαιτέρω.

Το πρόβλημα στην παλιά Λευκωσία ανήκει πλέον στο παρελθόν...

Εκκλησία

Αλλαγές στο εκκλησιαστικό γίνεσθαι μετά την ολοκλήρωση των συζητήσεων της Ιεράς Συνόδου επί των προτάσεων ειδικής επιτροπής που συστήθηκε για το σκοπό αυτό.

Ο ρόλος του λαού θα είναι πλέον καθοριστικός. Θα μπορεί να προσεύχεται καθόλην τη διάρκεια των εκλογών για επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος επί της κεφαλής των Αγίων Αδελφών. Επίσης το 7% που

ίσχυε για την εκλογή Αρχιεπισκόπου δεν ισχύει πλέον. Στο εξής θα χρειάζεται 10% ώστε να διασφαλιστεί η δημοκρατική τάξη πραγμάτων.

Κυπριακό

Πηγή μη επιδεχόμενη αμφισβήτησης και η οποία βρίσκεται κοντά στα κέντρα αποφάσεων, δήλωσε στη στήλη ότι το Κυπριακό περνά την πιο κρίσιμη καμπή στην Ιστορία του.

Μπουγάδα

Τα καυτά προβλήματα των οργάνων της τάξης που τους ταλάνιζαν για σειρά ετών βρήκαν τη λύση τους προς ανακούφιση των παθόντων. Πρόκειται για το χρόνιο πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι γυναίκες αστυνομικοί με το μάκκωμα της φούστας τους και για τους άντρες η αλλοίωση της απόχρωσης στον κάβαλλο του παντελονιού τους. Εγκύκλιος που εστάλη από τη διεύθυνση διαχείρισης υλικού παρέχει σαφείς οδηγίες για τον σωστό τρόπο πλυσίματος, την εκάστοτε θερμοκρασία του πλυντηρίου, αλλά και λεπτομέρειες για την τέχνη του σιδερώματος.

Οι δυνάμεις ασφαλείας ανακουφισμένες και υπό το φως των νέων

οδηγιών ρίχτηκαν στη μπουγάδα.

Συνωμοσία

Νέα συνωμοσία απειράπη την υστάτη χάρις στην επαγρύπνηση γνωστών ακραιφνών ελληνοφώνων συμπατριωτών μας. Η απεχθής συνωμοσία εκκολάφθη σε σκοτεινούς διαδρόμους των Ηνωμένων Εθνών και είχε σαν συντονιστή της τον εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα, τον Αλεξάντερ Ντάουνερ.

Η υπόθεση έχει ως εξής:

Νεαρός ο οποίος διαμένει πλησίον της φρουαρίας από την οποία ψωνίζει καθημερινά πρόσωπο φιλικά προσκείμενο προς την κομμωτρία της συζύγου του κυρίου Ντάουνερ,

εθεάθη σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα που δεν κατονομάζεται, τον Αύγουστο του 2009. Τον ίδιο μήνα, με μια βδομάδα μόλις διαφορά, στην ίδια πρωτεύουσα εθεάθη και Τούρκος, ονόματι Χουσεΐν Νταούτογλου, με επίθετο δηλαδή που μοιάζει καταπληκτικά με το επίθετο του Τούρκου υπουργού Εξωτερικών Αχμέτ Νταβούτογλου.

Υπό το βάρος των συντριπτικών αποδείξεων ο κ. Ντάουνερ αναγκάστηκε να παραδεχτεί τα γεγονότα ως είχαν, πρόβαλε δε τον γελοίο ισχυρισμό ότι όλα αποτελούν σατανική σύμπτωση.

Έχουν όμως γνώσιν οι φύλακες.

Ο Αντι-αντιδραστικός

Το Σεπτεμβριανό πογκρόμ

Το αστυνομικό πογκρόμ που εξαπολύθηκε την 25η του Σεπτεμβρίου ήταν μια απύθμενη πρόκληση ενάντια σε όλη την κοινωνία. Μια ενορχηστρωμένη απόπειρα ψυχολογικού φασισμού. Ο τρόπος διεξαγωγής της επιχείρησης, το στήσιμο οδοφραγμάτων στο κέντρο της πόλης, η εισβολή σε σπίτια μεταναστών, η μαζική τους προσαγωγή στα αστυνομικά τμήματα, η χρήση χειροπέδων και η προβολή όλων αυτών των εικόνων από τα ΜΜΕ, ήταν κατάλυση κάθε αρχής σύγχρονου δημοκρατικού κράτους δικαίου και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η πρακτική αυτή θα ήταν απαράδεκτη ακόμα και για μια δεξιά κυβέρνηση, με κυβέρνηση όμως της αριστεράς τα πράγματα γίνονται τραγικά. Τι γίνεται λοιπόν, ποιος ελέγχει την αστυνομία, μήπως η αστυνομία είναι κράτος εν κράτει όπως περίπου διατείνεται;

Ας μην έχουμε ψευδαισθήσεις, ούτε σε κράτος δικαίου ζούμε ούτε και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σε πολύ ψηλή ατζέντα, εντούτοις τέτοιες αυθαίρετες ενέργειες από την αστυνομία που παρακάμπτουν το «δομημένο κράτος» δεν γίνονται τυχαία, αλλά κυρίως στοχεύουν στην τρομοκράτηση των πλατιών μαζών της εργατικής τάξης. Είναι φανερό ότι το κύριο πλήγμα από την «σκούπα» το έφαγε στα μούτρα η αριστερά. Η αστυνομία απλώς απέδειξε ότι πέραν της διαφθοράς και ανικανότητάς της είναι πάντα σε θέση να ασκεί απολυταρχικές εξουσίες. Και εδώ ξεκινά να χτυπά το καμπανάκι για την κοινωνία μας.

Θωθούμενη η ηγεσία της αστυνομίας αλλά και γενικότερα η κρατική εξουσία από μια φασίζουσα μικροαστική προσέγγιση ότι όλα τα κακά της παλιάς Λευκωσίας προέρχονται από τους μετανάστες, αδυνατούν να κάνουν οποιές συνδέσεις. Αντιδρώντας ενστικτώδικα αρνούνται να ψάξουν

τις αιτίες και τις σχέσεις που παράγουν το πρόβλημα (έγκλημα, γκέτο, ανασφάλεια, υποβάθμιση της πόλης) γιατί μπορεί να βρουν και δικές τους ενοχές, έτσι προτιμούν να ξεκινήσουν μια τυφλή σταυροφορία ενάντια στο «κακό».

Καθόλου τυχαία οι αστυνομικοί που περνούσαν χειροπέδες σε αλλοδαπούς, δεν έβλεπαν τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης αυτών των ανθρώπων. Στοιβαγμένοι οκτώ και δέκα άνθρωποι σε ένα δωμάτιο, χωρίς τις στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής, ελέγχον-

ταν για την νομιμότητα της παραμονής τους, κανένας δεν έλεγξε τη νομιμότητα των ιδιοκτητών των υποστατικών. Ούτε έλεγξαν τους χώρους εργασίας αυτών των μεταναστών, ώστε να εντοπίσουν και τυχόν παράνομους εργοδότες. Ο στόχος της αστυνομίας ήταν να πουλήσουν τσαμπουκά προς την κατεύθυνση της κοινωνίας, της κυβέρνησης του Χριστόφια, και να ικανοποιήσουν τα ρατσιστικά ένστικτα των ίδιων και των ξενοφοβικών μικροαστών που τους χειροκροτούν μαζί με μερίδα του Τύπου που υποθάλλει τέτοιες μεσαιωνικές συμπεριφορές.

Αντί να αντιμετωπίσουν τα πραγματικά προβλήματα που προκαλούν οι απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης των μεταναστών και η εκμετάλλευσή τους από ασυνείδητους ιδιοκτήτες, ο Δήμος Λευκωσίας και οι αρμόδιες αρχές συμβιβάστηκαν με την αστυνομία, η οποία ενήργησε ως κράτος εν κράτει. Τα κόμματα της αριστεράς έχουν άμεσο καθήκον να σταματήσουν τέτοιες αυθαίρετες κινητοποιώντας την κοινωνία, η κυβέρνηση Χριστόφια πρέπει να κατανοήσει πού μας οδηγούν η αντινομίες της. Είναι πολύ κοντά να γίνει συνένοχη. Πρέπει να ελέγξει άμεσα την ηγεσία της αστυνομίας και να προστατεύσει στοιχειωδώς τα αστικοδημοκρατικά δικαιώματα της κοινωνίας μας, καθώς και τη δική της υπόσταση κατανοώντας ότι οι μάζες επένδυσαν πολλά πάνω της για να ανεκτούν να γίνεται ρεντίκολο του κάθε κομπλεξικού μπάτσου.

Χάρης

ΛΥΣΗ Ή ΚΡΙΣΗ

Η Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών της Λεμεσου εγκαινίασε την Παρασκευή 23 του Οκτώβρη την εκστρατεία της για επαφή με τον κοσμο της πολης με σκοπο την ενημέρωση και τη συζήτηση των προοπτικών λύσης του Κυπριακου, υπο το φόντο της προσπάθειας που γίνεται απο τους δυο ηγέτες του νησιού απο το περασμενο καλοκαιρι.

Ο συν Τακης Χατζηδημητριου ηταν ο ο εισηγητης στην πρωτη εκδήλωση σε μια κατάνεστη αίθουσα απο απλό κόσμο, στο Οίκημα της ΑΕΜ Μορφου στην Λεμεσο με Θεμα ΛΥΣΗ Η ΚΡΙΣΗ.

Ο εισηγητής αφού αναφερθηκε στην ιστορια του Κυπριακου και στην περιοδο πριν και μετα το δημοψήφισμα του 2004 ανέλυσε την παρούσα συγκυρία και δήλωσε αισιόδοξος για την επιτυχή κατάληξη των συνομιλιων, καθως οπως ανέφερε υπάρχουν ολες οι προϋποθέσεις για μια ειρηνική Λυση στην Κυπρο στην παρούσα συγκυρία.

Οι δυνάμεις που απέντεψαν τη Λυση το 2004 βρίσκονται σήμερα σε αμυνα, μετα την άνοδο του Χριστόφια στην εξουσια και ο ρολος τους εχει περιοριστεί σημαντικά, ενω αντιλαμβάνονται οτι στο πολιτικο τους μελλον μπαίνουν ερωτηματικα.

Ανέφερε επίσης χαρακτηριστικα: "εμεις σαν πολιτες δεν θα εμπλακούμε σε διεξοδικες συζητήσεις για ζητηματα νομικα και συνταγματικα , θα εμπιστευτούμε τον Προεδρο που εχουμε εκλεξει και θα στηρίξουμε μια συμφωνημενη Λυση.

Η μη Λυση δεν θα διατηρήσει το ΣΤΑΤΟΥΣ ΚΒΟ αλλα θα ζήσουμε μια κατασταση που θα επιδεινώνεται καθημερινα. Χωρις λύση η Κυπρος θα μπει σε μια περιοδο αβεβαιότητας η και κρίσης , ενω η Αριστερα τονισε ο εισηγητης θα πληρωσει πολυ βαρυ τίμημα και στο Βορρα και στο Νοτο.

Ο διάλογος που ακολούθησε με το κοσμο ηταν ζωντανός και κράτησε για πολλή ωρα. Οι παρευρισκόμενοι έκφρασαν την ανησυχία τους για τη στάση των Μέσων Ενημερωσης , αναφέρθηκαν αρκετοι και στη στάση των κομματων της Συγκυβέρνησης που συνειδητα προσπαθουν να τονισουν την προοπτικη της Λυσης .

Η Επιτροπη και τα μελη του σωματειου της ΑΕΜ τιμησαν τον Τακη Χατζηδημητριου με αναμνηστικο Δωρο. Ο ίδιος μίλησε με συγκίνηση για τα χρονια πριν την εισβολη και ανέφερε οτι το πρώτο οικημα της ΑΕΜ στη Μόρφου ηταν το σπιτι του/

Την εκδήλωση παρακολούθησε και ομάδα Τουρκοκυπριων που ηρθαν ειδικα απο την Μορφου. Εκ μέρους τους χαιρέτησε την εκδήλωση ο κ. Χακιν στελεχος του Ρεπουβλικανικου Τουρκικου Κομματος δίνοντας τη δική τους νότα φιλίας.

Νίκη ΠΑΣΟΚ και προσδοκίες...

Το αποτέλεσμα των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου επικύρωσε την εκλογική συντριβή της Νέας Δημοκρατίας. Μια συντριβή που ανάγκασε τον Καραμανλή να παραιτηθεί από την ηγεσία του κόμματος και προκάλεσε ανάμεσα στα στελέχη έντονες διαφορετικές απόψεις γύρω από τα αίτια. Απόψεις που για την ώρα περιορίζονται στην εμπλοκή κομματικών και κυβερνητικών στελεχών στα σκάνδαλα, σε αλαζονική συμπεριφορά, σε κακή επικοινωνιακή πολιτική, σε σωστές πολιτικές αποφάσεις αλλά που δεν έπρεπε να παρθούν προεκλογικά, στο ότι δεν έπρεπε να προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές, κ.λπ. Όλα αυτά, που καταγράφηκαν ήδη στη συνειδηση του Έλληνα εργαζόμενου ως αναμφισβήτητα γεγονότα, δεν είναι παρά απλά συμπτώματα της βαθιάς και γενικευμένης κρίσης του καπιταλισμού σαν σύστημα.

Το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας κέρδισε τις εκλογές το 2004, λόγω της συσσωρευμένης δυσαρέσκειας από την πολιτική της οκτάχρονης διακυβέρνησης Σημίτη. Κάτω από το πρόσχημα του εκσυγχρονισμού, ο Σημίτης είχε ακολουθήσει πολιτική οργάνωσης του αστικού κράτους και δημιουργίας τέτοιας υποδομής και εργασιακών σχέσεων που όλα μαζί έστρωναν το δρόμο για περισσότερα κέρδη στο κεφάλαιο. Η εφαρμογή αυτής της πολιτικής ανέβαλλε την είσοδο του ελληνικού καπιταλισμού σε βαθιά αδιέξοδα, φόρτωνε όμως τα βάρη στους ώμους των εργαζομένων, της αγροτιάς και της νεολαίας - κι αυτό σε συνθήκες σχετικής οικονομικής ανάπτυξης. Η πολιτική αντίδραση των μαζών εκφράστηκε στις εκλογές, καταψηφίζοντας το ΠΑΣΟΚ. Μη έχοντας αριστερή εναλλακτική διέξοδο στράφηκαν προς τα δεξιά και ανέβασαν τη Νέα Δημοκρατία στην εξουσία.

Με τις ιδέες του νεοφιλελευθερισμού να κυριαρχούν, το ΠΑΣΟΚ να βρίσκεται σε κρίση, το σταλινικό ΚΚΕ να είναι ανίκανο να δώσει προοπτική κι ο ΣΥΡΙΖΑ να δοκιμάζεται, δημιουργείται ένα ευνοϊκότατο κλίμα για να ευδοκιμήσει η αλαζονεία αλλά και με διάφορους τρόπους να εκφραστεί η ανικανότητα του κόμματος της δεξιάς. Η θεοποιημένη ιδέα ότι η ελεύθερη οικονομία ρυθμίζει τα πάντα, θεωρήθηκε από την ηγεσία της ΝΔ και την κυβέρνηση Καραμανλή ως ο αυτόματος πιλότος που θα εργαζόταν για λογαριασμό τους. Παραμέρισαν τον Κύριο τους κι ανέμελα αναλώθηκαν στο ξέφρενο φαγοπότι.

Ήλθε όμως το αναπάντεχο γι' αυτούς, μα για την πραγματικότητα αναπόφευκτο, ξέσπασμα της κρίσης στην παγκόσμια οικονομία και αφαίρεσε το πέπλο που σκέπαζε την ασυδοσία, τη σήψη και τη διαφθορά που σαν επιδημία άπλωσαν σε όλους τους θεσμούς της κοινωνίας. Το βιοτικό επίπεδο των μη προνομιούχων πιεζόταν προς τα κάτω, η ποιότητα ζωής έπεφτε κάθετα και το κράτος ήταν παρών μόνο για το μεγάλο κεφάλαιο. Τα σκάνδαλα άρχισαν να βγάζουν μάτια... Η όλη κατάσταση συμπυκνώθηκε μέσα στη φράση «διώξτε τη θλίψη πάνω από την Ελλάδα».

Κάτω από το ασήκωτο βάρος, ο Καραμανλής προκήρυξε πρόωρες εκλογές. Στην ουσία ήταν απόφαση παραίτησης και προσπάθειας πριν παραδώσει την εξουσία στο ΠΑΣΟΚ να περισώσει ό,τι σωζόταν από την αξιοπρέπεια.

Όμως, για τη ΝΔ ο λαός αποφάσισε πολύ πριν τις εκλογές. Απέριριψε το νεοφιλελευθερισμό και τους γνήσιους εκπροσώπους του - διεκδικεί σεβασμό και αξιοπρέπεια στη ζωή. Γι' αυτό, ο εκλογικός θρίαμβος του ΠΑΣΟΚ δεν οφείλεται τόσο στο πρόγραμμά του όσο στο ότι το εργατικό κίνημα αναζητεί διέξοδο και

προοπτική για το μέλλον.

«Ένα ρέμα λαού που δεν το 'χαμε προβλέψει κανένας», είπε η κυρία Διαμαντοπούλου. Αυτό το ρέμα είναι αμφίβολο αν είχε την όρεξη και το χρόνο να ασχοληθεί με το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Έστειλε όμως το μήνυμα στην ηγεσία του να λύσει τα προβλήματα, να δημιουργήσει συνθήκες εργασίας με μισθούς αξιοπρέπειας, να δώσει προοπτική στη νεολαία. Φαίνεται πως αυτό τείνει στο να γίνει κατανοητό και μέσα στις γραμμές του ΠΑΣΟΚ. Ενδεικτικές είναι οι δηλώσεις στελεχών τη νύχτα των εκλογών σε τηλεοπτικές εκπομπές:

«Οι πολίτες πρέπει να δουν αλλαγές στη ζωή τους αλλιώς δεν τη βγάζουμε καθαρή. Πρέπει να κάνουμε κάτι γρήγορα», είπε η κυρία Διαμανάκη. «Γνωρίζουμε την ευθύνη ότι πρέπει να πετύχουμε. Αν δεν πετύχουμε δεν υπάρχει άλλος πίσω από εμάς που θα αναλάβει», λόγια του κυρίου Καστανίδη.

«Δεν ζητώ την ανοχή, ζητώ τη συμμετοχή στην υπόθεση της Ελλάδας. Σήμερα ξεκινάμε μαζί για να κτίσουμε την Ελλάδα που θέλουμε». Με αυτά τα λόγια, ο Γιώργος Παπανδρέου επιδιώκει να κερδίσει την εμπιστοσύνη του λαού. Επειδή η εργατική τάξη είναι πάντα έτοιμη να συγχωρέσει και να δώσει στους ηγέτες της αφειδώλευτα την στήριξή της, έχει ήδη δώσει για την ώρα την εύνοιά της. Για να αποκτήσει όμως η εμπιστοσύνη βάθος πρέπει να κατακτηθεί. Κι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ικανοποίηση των προσδοκιών των εργαζομένων.

Μπορεί το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ να οδηγήσει τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση; Πολύ δύσκολο εγχείρημα.

Το σημερινό πρόγραμμα έχει κεντρικό χαρακτηριστικό ίδιο με εκείνο του προγράμματος διακυβέρνησης Σημίτη: τη διαχείριση της καπιταλιστικής οικονομίας μέσα από την οργάνωση του αστικού κράτους. Με μια σημαντική όμως διαφορά - τότε υπήρχαν συνθήκες σχετικής παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης, ενώ σήμερα βαθιά κρίση που κλονίζει την εμπιστοσύνη εκατομμυρίων εργαζομένων έναντι του ίδιου του συστήματος.

Το κόστος της πολιτικής Σημίτη φορτώθηκε στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Ο Παπανδρέου στοχεύει να βάλει μπρος την αγορά δίνοντας χρήματα στα νοικοκυριά με τα κατώτερα εισοδήματα. Υπολογίζει να μαζέψει αυτά τα λεφτά μέσα από την αναδιανομή του πλούτου, δηλαδή, αλλαγή φορολογικού συστήματος, ανείσπραχτους φόρους, φορολογία της εκκλησιαστικής περιουσίας, μείωση των κρατικών εξόδων ελέγχοντας τη σπατάλη και τη διαφθορά, από κοινοτικά κονδύλια...Αυτά όμως, πέραν του χρόνου που απαιτούν, θα είναι αρκετά για να καλύψουν ανάγκες που δημιουργούνται σε μια οικονομία που έχει δημόσιο χρέος 300 δις, ιδιωτικό χρέος 250 δις, το ΑΕΠ να ανέρχεται στα 245 δις και η μάζα των νοικοκυριών να μην έχει αντοχές;

Οι πραγματικές προοπτικές της παγκόσμιας οικονομίας μάλλον προδικάζουν το αποτέλεσμα. Η κυβέρνηση Παπανδρέου γρήγορα θα βρεθεί μπροστά στο δίλημμα: Να σταθεί δίπλα στους αστούς στηρίζοντας την οικονομία της αγοράς και το κεφάλαιο σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων είτε να σταθεί στο πλευρό της εργατικής τάξης, της αγροτιάς και της νεολαίας και μαζί να κτίσουν τη νέα Ελλάδα μέσα από τις κρατικοποιήσεις του τραπεζικού κεφαλαίου, του εμπορίου και των μεγάλων βιομηχανιών που κλείνουν ή απολύουν τους εργάτες. Με τον απαραίτητο εργατικό έλεγχο θα δοθεί ουσιαστικό περιεχόμενο στο «μαζί για να κτίσουμε την Ελλάδα που θέλουμε». Και έτσι ΝΑΙ, η εμπιστοσύνη κατακτιέται.

M. Δημοσθένους

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΙΚΟΠΛΑΞΗ

Με ένα εκατομμύριο παιδιά στις ΗΠΑ αυτή την στιγμή να είναι άστεγα, σε μια περίοδο που πόλεις από τσαντρία ετοιμάζονται στη μητρόπολη του καπιταλισμού για να δεχτούν τους αστέγους, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδιακής τράπεζας των ΗΠΑ ανακοινώνει το τέλος της κρίσης. Αυτό το «τέλος» βρίσκεται τις ΗΠΑ, σύμφωνα με τον Paul Craig Roberts, πρώην υφυπουργό Οικονομικών της κυβέρνησης Reagan, σε μια δεινή θέση όσον αφορά την ανεργία, που απέχει πολύ από τα επίσημα ποσοστά.

Το ποσοστό που δηλώνεται από την εποχή κιόλας του Clinton είναι φανταστικό και δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Δεν συμπεριλαμβάνει ανθρώπους που παρέμειναν άνεργοι για περισσότερο από ένα χρόνο και σταμάτησαν τις προσπάθειες να ξαναβρούν εργασία. Το δηλωμένο 10% υποτιμά την πραγματική ανεργία κατά εκατομμύρια. Αν μετριάταν σύμφωνα με τη μεθόδολογία που χρησιμοποιείτο όταν ο ίδιος ήταν υφυπουργός, η ανεργία σήμερα θα ήταν 20%.

Το γεγονός όμως αυτό από μόνο του, η δημιουργία μιας ολόκληρης στρατιάς ανέργων, σε μια χώρα που η λειτουργία της οικονομίας βασιζόταν κατά 70% στις δαπάνες, τα έξοδα των καταναλωτών, διαφεύδει με κατηγορηματικό τρόπο οποιαδήποτε εξαγγελία για «τέλος» της κρίσης ή επικείμενης ανάκαμψης. Πώς μπορεί η ύφεση να βρίσκεται στο τέλος της αν πάνω από δέκα εκατομμύρια πρώην εργαζόμενοι, με οποιοδήποτε τρόπο και να μετρήσει κάποιος την ανεργία, είναι τώρα χωρίς μισθό; Παρουσιάζουν την ανεμική ανάκαμψη της αξίας μετοχών και ομολόγων σαν ένδειξη αντιστροφής της πορείας, χωρίς να υπενθυμίζουν ότι αυτό έγινε κατορθωτό με τη μεγαλύτερη χρηματοδότηση στην ιστορία, τη δημιουργία των μεγαλύτερων ελλειμμάτων και χρεών στην ιστορία. Ενάμισι τρις δολάρια έχει ήδη διοχετεύσει η Ομοσπονδιακή Τράπεζα στην οικονομία, κύρια για διάσωση του τραπεζικού συστήματος και σε δεύτερο λόγο υπό μορφή επιστροφής φόρων, επενδύσεις σε δημόσια έργα. Και αυτό το ποσό

μάλιστα υπολογίζεται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη όλες οι άλλες μέθοδοι με τις οποίες διευρύνθηκε η κυκλοφορία χρήματος που φτάνουν σε πολλά τρις.

Αυτή η αναίμακτη ανάκαμψη στις αξίες τίτλων έγινε κατορθωτή και με τη διοχέτευση από την Ομοσπονδιακή Τράπεζα κρατικών ομολόγων στις ιδιωτικές τράπεζες και την ανταλλαγή τους με τα ιδιωτικά ομόλογα αυτών των τραπεζών, τα λεγόμενα toxic assets, που δεν είχαν πρακτικά καμιά αξία. Αποκαταστάθηκαν έτσι, μερικά και προσωρινά, τα περιουσιακά στοιχεία των ιδιωτικών τραπεζών, και φορτώθηκε η κεντρική τράπεζα όλη τη σαβούρα. Παρουσιάζουν την αντιστροφή της πτωτικής πορείας στις πωλήσεις ακινήτων σαν ακόμα μια ένδειξη ότι η ύφεση βρίσκεται στο τέλος της χωρίς να διευκρινίζουν ότι αυτές οι πωλήσεις είναι ακόμα 25% χαμηλότερες από το ψηλότερο τους σημείο το 2005, και ξεχνώντας μια μικρή «υποσημείωση». Ότι αυτή η σχετική

σαν το μεγάλο επίτευγμα της φιλελεύθερης εποχής, αντικαθιστώντας την έλλειψη αύξησης του επιπέδου των μισθών των νοικοκυριών, με αύξηση του χρέους των νοικοκυριών. Νοικοκυριών που δημιούργησαν ρεκόρ χρέωσης των πιστωτικών τους καρτών και αύξησης των καταναλωτικών δανείων. Με υποθήκη τα σπίτια τους των οποίων η τιμή δεν σταματούσε να αυξάνει, αφού με συνταγές Alan Greenspan, πρώην διοικητή της Ομοσπονδιακής τράπεζας, για πολύ χαμηλά επιτόκια και πολύ εύκολη χρηματοδότηση η ζήτηση διατηρούταν σε πολύ ψηλά επίπεδα διατηρώντας και τις τιμές κατοικίας σε ανάλογο ύψος... μέχρι

εκεί κοντά το γιαπωνέζικο γιεν και το βραζιλιάνικο ρεάλ κατά 25%, κατάφεραν οι ΗΠΑ να αυξήσουν τις εξαγωγές τους από 1 τρις το 2001 σε 1,8 τρις. Με ταυτόχρονη μεγάλη μείωση των εισαγωγών. Η πιο πάνω εξέλιξη όμως δεν αποτελεί θετική ένδειξη για την παγκόσμια οικονομία, ούτε καν για την αμερικανική. Αυτή η εξέλιξη καταγράφει με τον πιο σαφή τρόπο ότι η οικονομία των ΗΠΑ, από ατμομηχανή της παγκόσμιας οικονομίας λόγω της μεγάλης κατανάλωσης προϊόντων από κάθε γωνιά του πλανήτη, μετατρέπεται σε μπουλντόζα κατεδάφισης της.

Από την αρχή του χρόνου μέχρι και το τέλος Ιουλίου πτώχευσαν στις ΗΠΑ 94 τράπεζες την ίδια ώρα που τα εμπορικά ακίνητα -shopping malls, ξενοδοχεία, γραφειακά συγκροτήματα- περιμένουν σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις το ξέσπασμα της δικής τους κρίσης.

Στο Βανκούβερ του Μανχάταν σημειώνεται τους τελευταίους μήνες αύξηση στα αδιάθετα γραφεία.

«Η General Growth Properties, η δεύτερη μεγαλύτερη ιδιοκτήτρια Mall στις ΗΠΑ κήρυξε πτώχευση στις 16 Απριλίου, στη μεγαλύτερη κατάρρευση στον κλάδο στην ιστορία των ΗΠΑ»

Τον Ιούλιο οι Financial Times ανέφεραν ότι,

«Δυο από τις μεγαλύτερες τράπεζες της Αμερικής, η Morgan Stanley και Wells Fargo, έκαμαν έντονα ορατές τις αυξανόμενες συμφορές της αμερικανικής αγοράς εμπορικών ακινήτων όταν ανέφεραν μεγάλες απώλειες και αύξηση των κακών δανείων... Τα εμπορικά ακίνητα θα είναι το επόμενο μέτωπο στη χρηματοπιστηριακή κρίση μετά την κατάρρευση της αγοράς ακινήτων ιδιοκατοίκησης»

Και το δολάριο περιμένει τη δική του κατάρρευση. Όπως κάθε είδος, έτσι και το χρήμα τόσο χάνει από την αξία του όσο μεγαλύτερες ποσοτήτες του κατακλύζουν την αγορά. Τα τρις δολάρια επιπλέον που κυκλοφόρησαν τον τελευταίο καιρό, είτε με δάνεια είτε με απλό τύπωμα, υποθηκεύουν την αξία του συγκεκριμένου νομίσματος. Νομίσματος που αποτελεί το παγκόσμιο νόμισμα και που κατάρρευση του θα δυναμίτιζε την παγκόσμια οικονομία.

Την ίδια στιγμή η Goldman Sachs και η παρέα της ανακοινώνουν εξαψήφια φιλοδωρήματα όταν οι ΗΠΑ αλλά και ο υπόλοιπος κόσμος στέκει παγωμένος μπροστά στις έντονα αρνητικές οικονομικές εξελίξεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΗΠΑ

Φτιαχτή αισιοδοξία

ανάκαμψη γίνεται σε περίοδο όπου υπάρχει το κίνητρο της φορολογικής πίστωσης των 8 χιλιάδων δολαρίων για τους αγοραστές οικίας. Μέτρο που λήγει με το τέλος Νοεμβρίου. Με απελπισία τον τελευταίο καιρό προσπαθούν να εντοπίσουν ενδείξεις αντιστροφής της αρνητικής διάθεσης για κατανάλωση, έστω και ένα μήνα που να υπάρχει αύξηση της κατανάλωσης σε σχέση με τον προηγούμενο, έστω και κάτι δέκατα της ποσοστιαίας μονάδας. Χαρακτηρίζοντας ένα τέτοιο γεγονός σαν ένδειξη αποκατάστασης της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στις δυνατότητες της οικονομίας. Εντοπίζοντας μέρος του προβλήματος σε ψυχολογικούς παράγοντες που αν ξεπεραστούν θα μπορεί το μέλλον να αντιμετωπιστεί με περισσότερη αισιοδοξία. Ξεχνώντας πάλιν να αναφερθούν στις «υποσημειώσεις»:

Ότι η οικονομία των ΗΠΑ κρατήθηκε σε λειτουργία, που χαρακτηρίστηκε

και το 2007.

Όσο και αν με τα παιχνίδια δημιουργίας χρήματος του Μπερνάκε τώρα, αναστάληκε προσωρινά η πορεία καθίζησης των τιμών των σπιτιών, μπορεί κάποιος με σιγουριά να μιλά για μέση απώλεια της αξίας τους κατά ένα τρίτο περίπου. Έτσι, ακόμα και αν διά μαγείας ξεπερνιόνταν οι... ψυχολογικοί παράγοντες που «κρατούν» την αγορά παγωμένη, δεν θα υπήρχαν αξίες που μπαίνοντας υποθήκη να μπορούν να επαναφέρουν την κατανάλωση στα προηγούμενά της επίπεδα. Και δεν είναι μόνο σε αυτό το επίπεδο που η κτυπημένη από τσουνάμι αγορά ακινήτων επηρεάζει την υπόλοιπη οικονομία. Κοντά στο ένα τρίτο των περιπτώσεων οικίας, η αξία τους έχει πέσει κάτω από το ποσό που οφείλουν οι κάτοχοι τους στις τράπεζες. Χρωστούν δηλαδή περισσότερα από όσο η αξία που έβαλαν υποθήκη, κάτι που βαραίνει ακόμα πιο αρνητικά τις τάσεις για κατανάλωση.

Το ποσοστό του πληθωρισμού, ειδικά του «βασικού πληθωρισμού», θα δηλώσει και πάλιν ο Paul Craig Roberts, είναι και αυτό φανταστικό. Η μέτρηση του «βασικού πληθωρισμού» δεν συμπεριλαμβάνει τα είδη διατροφής και την ενέργεια που αποτελούν δυο από τα μεγαλύτερα κονδύλια της μέσης αμερικανικής οικογένειας.

Με το ελβετικό φράγκο να ανεβαίνει σε σχέση με το δολάριο κατά 14%, το καναδικό δολάριο, την αγγλική λίρα και το ευρώ κατά 13% τουλάχιστον από τον Απρίλιο του 2009, το ίδιο και το ρωσικό ρούβλι, κάπου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΙΚΟΠΛΑΞΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Τέρρα Σάντα 10

Διαμ. 1, Τ.Κ. 25475

2001 Στρόβολος, Λευκωσία

ΤΗΛ. 22757553 - 99455169

Φαξ: 22767540

Email: sosialistiki@cytanet.com.cy

Γράφου συνδρομητής

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο

Εσωτερικό €20

Ευρώπη €30

Αμερική

Αυστραλία €35

Σωτήρης Βλάχος